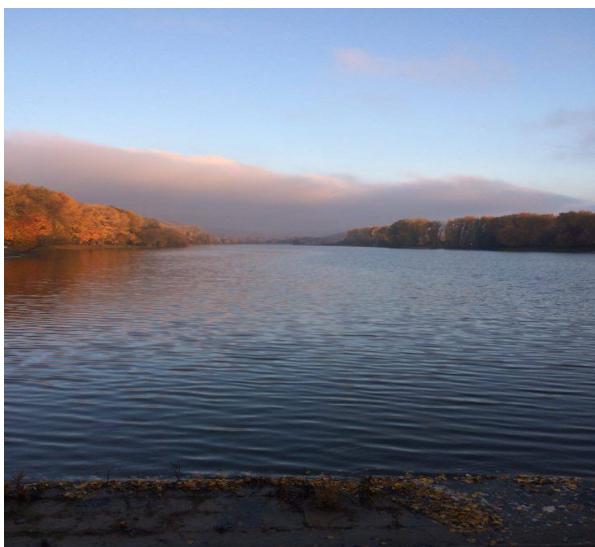

Čerenec 22.10.2016.

Internet po je úžasné miesto. Nájdete tam všetko, doslova všetko. Od 5hodinových záznamov ruských pretekárov, cez všeliečiacu cviklovú šťavu až po filipínske manželky za výhodnú cenu. Dokonca je tam stránka, ktorá predpovedá, aké bude počasie. No a na tú som sa tento týždeň zameral. Vy, čo ste boli na Čerenci na ostatných dvoch ročníkoch, si určite pamätáte, že veľa dažďa znamená veľa kalnej vody v prítoku. Veľa kalnej vody v prítoku znamená veľa kalnej vody v priehrade. Veľa kalnej vody v priehrade bohužiaľ ale neznamená veľa rýb, aj keď tá náväznosť by bola pekná. Spomínam si na miesta v hornej časti priehrady, kde kalná voda vytlačila pstruhov ďaleko od brehu. Všetky dostupné ďalekonosné zbrane ako pilker a preťažená plandavka nepomáhali. Ideálny by bol kus koľajnice alebo kovadlina, ale tie som si na pretek zabudol zobrať. Takže preto tá fascinácia modrými obdĺžnikmi v modeli Aladin na stránke Slovenského hydrometeorologického ústavu. Ich počet a veľkosť vzbudzovali rešpekt a obavu, že sa môže opakovať predošlý ročník. Dúfam, že v piatok už budem u svokry v Piešťanoch a s Braňom navštívime miesto činu a vyhodnotíme situáciu.

V skratke štvrtok: prší.

V piatok rano ešte trochu popľuvalo a dažď ustal, tak sme podvečer s Braňom vybehli na inšpekciu. Dopadla nad očakávanie dobre, voda je čistá, ryba sa ukazuje na hladine po celej priehrade. Snáď si to do zajtra nerozmyslia.

Ráno je svieže a jasné, vyzerá, že bude krásny deň. Na Čerenci nás víta vychádzajúce slnko a intenzívna vôňa tlačienky, cibule a marhuľovice. Načriem veľkou dlaňou do všetkých troch komodít, krv sa rozprúdi a idem do žrebovacej šory. Ide to veľmi rýchlo, systém majú premakaný, o chvíľu som vonku s bodákmi a mapkou, s vyznačením štandov. Užitočné, za to patrí organizátorom pochvala.

Začínam pár flekov nad reštauráciou. Sú nasadené aj nejaké šťuky, tak pred 2 rotačku dám aj lanko. Lepšie zdolaná

šťučka ako ukusnutá rotačka. Prvý hod, pár otáčok navijákom a udica oťažie. Priseknem, zásek sedí, chvíľa zdolávania a prvý kúsok je v podberáku. Je celkom pekný, tak ho nechám zmerať, má 41cm a viac už nevyrastie. Druhý hod, opäť oťaženie, opäť v podberáku, opäť igelitkár. Dva hody, dve ryby, lepší začiatok som si nemohol želať. Pri ďalšom hode sa mi lanko so silonom pomotajú, tak rotačku dám nabok a skúšam plandavku. Zvládol som asi 15 hodov, bez kontaktu, tak sa vraciam ku rotačke už bez lanka. Rotačku do konca kola už neodložím, končím s 5 kúskami.

Druhý štand mám v hornej časti priehrady, je tu podstatne plytšia voda, tu to bude zložitejšie. Rotačkujem, sused naľavo plandavkuje, sused napravo gumuje. Po 15

minútach je stav nasledovný: rotačka - 0, guma - 0, plandavka - 2. Bystrejší z vás asi tušia, na čo som chytal v ďalšom priebehu kola. Preťažená 10 gr plandavka, prvý hod až za horizont, hneď po dopade záber, väčší kúsok, nechal sa dovliecť tých x metrov z diaľky až pred podberák. Tesne pred podberákom pstruh predvádza oslobodzovací výskok a ja veľkú dávku sebaovládania, aby som ho niekam neposlal. Plandavkujem do konca kola, mal som ešte 2 zábery, oba úspešne premenené. Gumovací kolega stav nezmenil, nymfa nejak nefunguje.

Obednajúca prestávka je fajn, zisťujem, že mám nachytné rovnaké počty ako Martin Drgoň, ale moje ryby sú väčšie, čo mi dáva možnosť sa Martinovi vysmievať. Využívam ju v plnej miere. Ku koncu prestávky sú k dispozícii priebežné výsledky, som po prvej polovici pretekov na priebežnom 17. mieste, som spokojný.

Tretie kolo, opäť hore v plytčine na druhej strane. Ryby sa snáď cez obed ukludnili, možno sa bude niečo motať pod nohami. Rozhodnem sa skúsiť gumu na ľahkej hlave. Asi 10 hodov bez kontaktu, pri ďalšom sa vlasec rozbehne, zásek, zdolávanie, podberák, zápis do bodáku. A po chvíli ďalší. Do konca kola mám ešte jeden záber na plandu, efektívnosť je 100%, takže kolo končím s 3 rybami.

Štvrté kolo je na veľkej plytčine v spodnej časti priehrady. Rozhodca nás veľmi nepovzbudil, vraj ryba nešla boli aj nejaké 0. No škoda, vravím si, mal som to pekne rozbehnuté a teraz taký blbý flek. No čo, budem celé kolo hádzať plandavku do čo najväčšej diaľky a snáď nejaký zatúlanec sa nechá vyprovokovať. Prvý hod, plandavka letí, doťahujem ju, zrazu rana do udice, s rybou sa chvíľu preťahujem, ale vypína sa. Toto ma bude mrziť, vravím si, možno už ďalšiu šancu nebudem mať. Dávam si chvíľu na rozmyslenie, ryba zabrala reaktívne blízko brehu, tam by som snáď gumu na ľahkej hlave možno dohodil. Je ale možné, že plandavku prenasledoval dlhé metre, kým sa rozhodol zabráť a ja mám pred sebou len prázdnu plytčinu. Tak čo, guma či plandavka? Skúšam gumu a asi na tretí hod mám kontakt. Počkám, kým sa ryba rozbehne a zasekávam. Darí sa, je chytená síce len za krajíček papule, ale háčik vydrží, kým ju podoberiem. Presne kvôli týmto dvom okamihom chodím na preteky. Prvým je tá chvíľa medzi tým, keď zacítite záber a rozhodnete sa zaseknúť a druhý, keď z vody zdvíhate podberák s rybou a už viete, že neutečie. Sú to kratučké momenty, sú ale tak intenzívne, že to stojí za ten čas, za to cestovanie, za tie peniaze. Pri bežnej rybačke je to len o jedného násadačka viac alebo menej. Pri pretekoch viete, že tá jedna ryba môže znamenať víťazstvo alebo prehru, môže korunovať alebo devalvovať to x hodinové úsilie na preteku a celej prípravy naň. A to ten zážitok umocňuje. Nevieť si spomenúť, že by som pri bežnom duhákolove počul oslavný pokrik po úspešnom zdolaní. Dnes som ich počul každé kolo niekoľko. Nevieť si spomenúť, že by sa mi pri bežnom duhákolove tak triasli ruky, ako dnes po

prvej rybe v poslednom kole. Musel som to chvíľu predýchať. Paráda, je to síce na hranici infarktu, ale stojí to za to. Cítim sa ako drogovovo závislý, tá dávka adrenalínu stojí za to a je prudko navyková.

Pokračujem plandavkou, za chvíľu mám zase záber, ryba zdolaná, z kola ubehlo asi 10 minút a už mám 2 ryby a okolo mňa nikto nič. Som so sebou spokojný. Prejde chvíľa a všade naokolo sa rozpúta divočina, všetci napravo naľavo ťahajú a zdolávajú. Ja nič. Za pár minút som sa v tej skupine okolo prepadol z prvého na posledné miesto. Kým sa dopracujem k ďalšiemu záberu, všetci majú už po 3-4 ryby. Záberov sa mi podarilo pár vyčarovať, ale všetky ryby padli. Do nejakej 55 minúty som stále na 2 kusoch, ostatní poskočili na 5-10. Posledných 5 minút sa našťastie zadarí, dva zábery premenené, takže stratu na susedov som síce nevymazal ale aspoň výrazne znížil.

Pokec s ostatnými pred vyhodnotením ma naplňa optimizmom, dúfam v umiestnenie okolo 10 miesta. Nakoniec je to 3. miesto, radosť je obrovská, až tak dobrý výsledok som nečakal. Účastníci Favorite jazernej pstruhovej ligy sa medzi ostatnými rozhodne nestratili. V prvej desiatke bolo 7 našich členov na čele s Jurajom Krnčanom, ktorý je celkovým víťazom Ceny Čerenca 2016. Gratulujeme. Pódiove poradie tohto kola našej ligy : 1. Krnčan Juraj, 2. Drančák, 3. Martin Drgoň.

Tie preteky sa nám akosi rýchlo mihajú. Do Veľkého finále nám zostáva už len budúcotýždňové kolo v Šuranoch. Prajem vám veľa úspechov v boji o finalovú tridsiatku.